

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobkyně: **ENERGIE Holding a. s.**, IČO: 27594301,
sídlem Kačírkova 982/4, Jinonice, 158 00 Praha 5,
zastoupena Mgr. Lukášem Votrubou, advokátem,
sídlem Moskevská 637/6 460 01 Liberec,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48 , 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2022, č. j. KUUK/096087/2022,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2022, č. j. KUUK/096087/2022, (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Louny, odboru stavebního úřadu, (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 20. 10. 2021, č. j. MULNCJ 78869/2021, jímž bylo podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a podle § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (dále jen „stavební vyhláška“), vydáno stavební povolení na změnu dokončené stavby „změna zdroje tepla vytápění bytových domů č. p. XA, XB, XC, XD v ul. X“ (dále jen „stavba“), na pozemcích parc. č. XE, XF v k. ú. X, a byly stanoveny podmínky pro provedení stavby. Žalobkyně rovněž požadovala, aby jí byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě nejprve stručně shrnula dosavadní průběh projednávané věci. Uvedla, že již v námitkách namítala, že ze žádosti není zřejmé, jak má dojít ke změně způsobu vytápění, když není navrhováno odstranění stávajícího zdroje při současné výstavbě zdroje nového. Projektová dokumentace bez bližšího popisu pouze uvádí, že dojde k odpojení topného systému od stávajícího přívodního potrubí, avšak nijak neřeší odpojení od zpátečního potrubí či cirkulace. Předložená dokumentace je dle žalobkyně nedostatečná, neboť neřeší odstranění stávajícího zdroje, ačkoliv se má jednat o změnu způsobu vytápění.
3. Žalobkyně konstatovala, že soustava zásobování tepelnou energií (dále jen „SZTE“) je stavbou technické infrastruktury dle § 2 odst. 1 písm. m) bod 2 stavebního zákona, která je dle § 2 odst. 2 písm. c) bod 14 a § 3 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), zřízena a provozována ve veřejném zájmu a má zvláštní režim ochrany, který vyplývá jak z § 115 odst. 1 stavebního zákona tak rovněž z § 18c odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. a) stavební vyhlášky. Dle žalobkyně z výše uvedených ustanovení plyne právo vlastníka technické infrastruktury, tedy žalobkyně jakožto vlastníka SZTE, aby správní orgán prvního stupně stanovil podmínky pro provedení stavby, které budou zahrnovat požadavky žalobkyně k ochraně SZTE. Žalovaný ani správní orgán prvního stupně ve svých rozhodnutích nestanovili požadavky pro provedení stavby která požadovala žalobkyně, čímž nezajistili ochranu vlastnického práva žalobkyně k SZTE. V této souvislosti žalobkyně podotkla, že např. stavební úřad v Děčíně takové podmínky ve svých rozhodnutích stanovuje a upozornila na zásadu legitimního očekávání dle § 2 odst. 4 správního řádu.
4. Dále žalobkyně namítala, že správní orgán prvního stupně ani žalovaný ve vztahu k vlastnictví rozvodu tepla v předmětné budově nedostatečně zjistili skutkový stav věci. Z projektové dokumentace nelze dovodit, zda některé stavební činnosti nebudou prováděny na rozvodech, které jsou ve vlastnictví žalobkyně, neboť spisová dokumentace neobsahuje důkaz, ze kterého by bylo zřejmé kde se nachází hranice mezi vlastnictvím žalobkyně a spoluvlastnictvím vlastníků jednotek nacházejících se v předmětné budově. Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením, že by nerozporovala hranici vlastnictví, jelikož v námitkách ze dne 13. 10. 2021 poukázala na skutečnost, že se výkresy týkají jiné budovy, a tudíž se k nim nemůže vyjádřit, nejsou zjevná místa napojení či odpojení a je nutné doplnit projektovou dokumentaci tak, aby stavební kroky na domovních rozvodech byly jasné a určité. V této souvislosti žalobkyně poukázala na § 509 zákona č. 89/2013 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Dodala, že správní orgán prvního stupně má přístup do úřední evidence, ze které může zjistit kdo byl v době výstavby vlastníkem SZTE a předmětné budovy a kde se nachází majetkové rozhraní mezi těmito stavbami. Dle žalobkyně projektová dokumentace z roku 2018 nemůže prokazovat vlastnické právo k věci, která vznikla před více než 10ti lety. Správní orgán prvního stupně ani žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nezkoumali vlastnictví věci, na které má stavba proběhnout čímž způsobili nepřezkoumatelnost svých rozhodnutí.

5. Rozhodnutí žalovaného žalobkyně označila za vnitřně rozporné, neboť v něm uvedl, že z projektové dokumentace je zjevné, že dojde k trvalému odpojení od stávajícího zdroje vytápění. Dle žalobkyně se však ve spisové dokumentaci nenachází jediný důkaz o tom, že k odpojení skutečně dojde. Podotkla, že stavebník nedoložil ukončení smluvního vztahu s žalobkyní, rozhodnutí správních úřadů neobsahují podmínku, dle které by napojení a užívání nového zdroje vytápění bylo možné až po odpojení zdroje stávajícího. Názor žalobkyně, že se nejedná o změnu způsobu vytápění potvrzuje i skutečnost, že žalovaný na str. 4 napadeného rozhodnutí uvedl, že nebude zasahováno do technologie ve vlastnictví žalobkyně. Z rozhodnutí žalovaného tedy není zřejmé, zda se jedná o změnu způsobu vytápění dle § 77 odst. 5 energetického zákona nebo o instalaci jiného či náhradního zdroje dle § 77 odst. 4 téhož zákona.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že správní orgán prvního stupně byl povinen do stavebního povolení zahrnout žalobkyní navrhované podmínky. Tyto podmínky se totiž netýkaly ochrany vlastnických práv zakládajících účastenství žalobkyně ve stavebním řízení, ale směřovaly k ochraně SZTE jako celku. Skutečnost, že SZTE je zřizována a provozována ve veřejném zájmu, nemůže být dle žalovaného vykládána tak, že ten, kdo chce změnit zdroj tepla ve svém objektu, činí něco proti veřejnému zájmu a měly by mu být ukládány speciální podmínky za účelem ochrany funkčnosti SZTE. Žalovaný dále konstatoval, že správní orgán prvního stupně správně posoudil komplexnost navrhované stavby, včetně jejího napojení na technickou infrastrukturu a nebylo tedy důvodné do stavebního povolení zahrnovat podmínky navrhované žalobkyní. Dodal, že plnění požadavků vlastníka technické infrastruktury dle § 18c odst. 2 písm. a) stavební vyhlášky se zabezpečuje v případě, že se navrhovaná stavba připojuje na technickou infrastrukturu tohoto vlastníka. Popsaná situace dle žalovaného v projednávané věci nenastala.
7. Námitku nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu věci označil žalovaný za nepodloženou a nedůvodnou, jelikož v průběhu správního řízení nebylo o vlastnictví vnitřního rozvodného potrubí, na němž bylo navrženo napojení nového zdroje tepla, pochyb. Dodal, že žalobkyně sice rozporuje závěr správních orgánů, že stavbou nebude fyzicky dotčena část rozvodného tepelného zařízení v jejím vlastnictví, avšak sama nijak nekonkretizovala, jak přesně se jej má stavba dotknout.
8. K námitce žalobkyně týkající se nekonzistentního postupu žalovaného ve vztahu ke stanovování podmínek k ochraně SZTE ve stavebním povolení žalovaný uvedl, že žalobkyně zřejmě poukazuje na rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2022, č. j. KUUK/044465/2022. Podotkl, že tímto rozhodnutím zrušil rozhodnutí Magistrátu města Děčín, avšak jej nijak neinstruoval, aby podmínky vlastníka SZTE zahrnul do stavebního povolení. Pouze poukázal na nezbytnost řádného odůvodnění, proč stavební úřad konkrétní požadavky vlastníka SZTE neakceptoval. Dodal, že se jednalo pouze o dílčí nepřezkoumatelnost rozhodnutí stavebního úřadu, která byla pouze jedním z důvodů, na základě kterých bylo předmětné rozhodnutí stavebního úřadu zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. Podle žalovaného nelze toto rozhodnutí považovat za rozporné či nekonzistentní ve vztahu k žalobou napadenému rozhodnutím.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

9. K obavám žalobkyně, že při provádění stavebních prací může z neopatrnosti dojít k poškození její části technického zařízení, žalovaný uvedl, že možnost náhodného poškození není důvodem pro to, aby správní orgán prvního stupně do stavebního povolení přejal veškeré podmínky, které si vlastníci věcí nacházejících se v okolí projednávaného záměru z předběžné opatrnosti stanoví.
10. Za nedůvodnou označil námitku žalobkyně, že správní orgán prvního stupně měl po stavebníkovi požadovat doložení dohody ve smyslu § 77 odst. 4 energetického zákona, neboť s ohledem na povahu projednávaného stavebního záměru nebyl pro její vyžádání žádný důvod. Podotkl, že v této souvislosti neshledal žádný vnitřní rozpor a v podrobnostech odkázal na žalobou napadené rozhodnutí.
11. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 6. 2022, č. j. 16 A 85/2021-46, byla zamítnuta žaloba žalobkyně v typově podobném případě.

Posouzení věci soudem

12. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně nesdělila soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byla ve výzvě výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
13. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Z obsahu spisové dokumentace předložené žalovaným byly zjištěny následující podstatné skutečnosti rozhodné pro posouzení věci. Dne 24. 9. 2020 podala Společenství vlastníků XA, XB, a Společenství vlastníků domu čp. XC, XD, jakožto stavebníci, u správního orgánu prvního stupně žádost o vydání stavebního povolení na stavbu. Realizací stavby mělo dojít ke změně zdroje tepla vytápění bytových domů č.p. XA, XB, XC, XD v ul. X v X. Mělo se jednat o změnu zdroje vytápění ze stávajícího rozvodu centralizovaného zásobování teplem, na sestavu 4 jednotek tepelných čerpadel AC Heating typu Convert AW28-3P, systém vzduch – voda. Primární jednotky nového zdroje tepla (venkovní jednotky) měly být osazeny na střeše bytového domu č. p. 2453. Vnitřní jednotky pak měly být osazeny v 1. podzemním podlaží téhož bytového domu a po fasádě výklenku tohoto bytového domu měl být veden přívod topného média do strojovny. Navržená tepelná čerpadla měla být doplněna dvojicí elektrokotlů Kopřiva o celkovém jmenovitém výkonu 60kW. Nový zdroj tepla měl sloužit pro vytápění a centrální ohřev teplé užitkové vody v bytových domech č. p. XA –

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

XD v ulici X v X. Připojení nového zdroje vytápění na stávající topný systém mělo být provedeno navařením odboček na páteřní potrubí topného systému v bytovém domě č. p. XC. Stávající zařízení pro vytápění prostřednictvím SZTE nemělo být stavbou dotčeno. V podrobnostech bylo odkazováno na projektovou dokumentaci. Na základě toho, že předložená žádost neobsahovala požadované náležitosti, vyzval dne 17. 5. 2021 správní orgán prvního stupně stavebníky k doplnění žádosti o potřebné údaje a podklady a téhož dne řízení o žádosti přerušil. Po doplnění požadovaných údajů a podkladů stavebníky správní orgán prvního stupně oznámením ze dne 17. 9. 2021, č. j. MULNCJ 70284/2021, sdělil účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení a stanovil lhůtu pro uplatnění závazných stanovisek dotčených orgánů a námitek účastníků. Této možnosti využila žalobkyně, která ve svých námitkách tvrdila, že předmětným záměrem dojde k přímému zásahu do jejího vlastnického práva k SZTE, žádost a projektovou dokumentaci označila za nedostatečnou, neboť z nich není patrné, jak konkrétně má dojít ke změně způsobu vytápění. Z výkresové části projektové dokumentace, části C.1 a C.2 nelze ověřit řešení stavebního záměru, neboť tyto se týkají zcela jiné budovy a rovněž zcela chybí půdorys 1. podzemního podlaží, a tedy není zřejmé, kde mají být místa napojení a odpojení. Dle žalobkyně je žádost vnitřně rozporná, protože trpí vadami, které měl žalovaný před zahájením stavebního řízení odstranit. Žalobkyně podotkla, že z důvodu vad žádosti nemohla podat relevantní námitky, jelikož z žádosti není zřejmý záměr stavebníků. Podotkla, že projektová dokumentace neřeší odpojení od stávajícího zdroje tepla, ačkoliv současně hovoří o napojení nového zdroje na rozvody ústředního topení a teplé vody. Vyjádřila nesouhlas s tím, aby bez uzavření dohody ve smyslu § 77 odst. 4 energetického zákona byl povolen jiný zdroj tepla. Žalobkyně trvala na tom, že správní orgán prvního stupně je povinen ve svém rozhodnutí zajistit ochranu SZTE, a to stanovením podmínek, které musí být obsaženy jak v dohodě dle § 77 odst. 4 energetického zákona tak i v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Poukázala na absenci závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší, souhlasu vlastníka stavby dle § 184a stavebního zákona, neplatnost dalších závazných stanovisek, neprovedení předchozího územního řízení a navrhla vypracování znaleckého posudku k prokázání vlivu nové stavby na SZTE.

16. Dne 20. 10. 2021 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, v němž je uvedeno, co je předmětem stavby, jsou v něm stanoveny podmínky pro její provedení ve smyslu závazných stanovisek dotčených orgánů vyžadovaných zvláštními předpisy a uložení povinnosti stavebníkům požádat správní orgán prvního stupně po dokončení stavby o vydání kolaudačního rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že správní orgán prvního stupně reagoval na námitky žalobkyně. Zdůraznil, že stavba bude napojena na stávající rozvody, které jsou ve vlastnictví stavebníků, do rozvodů SZTE nebude zasahováno a z projektové dokumentace vyplývá, že před propojením stavby se stávajícími rozvody v domě si stavebníci s žalobkyní zajistí odpojení od stávajícího rozvodu SZTE. Konstatoval, že přezkoumal žádost stavebníků z hledisek uvedených v § 111 stavebního zákona a zjistil, že jejím uskutečněním nebo užíváním nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy. Protože projektová dokumentace byla úplná, přehledná a obecné požadavky na výstavbu jsou řešeny v odpovídající míře, rozhodl se stavební povolení vydat. Uvedl, že do podmínek rozhodnutí byly zahrnuty podmínky uvedené v závazných stanoviscích dotčených orgánů. Současně však do nich nebyly zahrnuty podmínky uvedené ve sdělení žalované ze dne 14. 5. 2019, neboť podmínky týkající se odběru energie a případné demontáže zařízení jsou otázkou smluvního vztahu mezi žalobkyní a stavebníky.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

17. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala žalobkyně odvolání, v němž namítala, že správní orgán prvního stupně neposkytl ochranu majetku žalobkyně, nesprávně posoudil, zda se jedná o změnu způsobu vytápění dle § 77 odst. 5 energetického zákona nebo o zřízení a provoz náhradního či jiného zdroje dle § 77 odst. 4 téhož zákona, nedostatečně zjistil skutkový stav věci a rovněž se nedostatečně vypořádal s námitkou týkající se možného zásahu stavby do ochranného pásma. Namítala absenci průkazu energetické náročnosti budovy č. p. XC, XD a nedostatečné doložení souhlasu dle § 184a stavebního zákona. Rovněž podala odvolání proti všem závazným stanoviskům uvedeným na str. 9 a 10 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jímž odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.
18. Ke všem odvolacím námitkám se žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného vyjádřil a nadřízené orgány orgánů, které vydaly napadená závazná stanoviska požádal o potvrzení nebo změnu těchto závazných stanovisek. Žalovaný konstatoval, že správní orgán prvního stupně dostatečným způsobem zdůvodnil, proč žalobkyní požadované podmínky nelze zahrnout do rozhodnutí a s jeho názorem se ztotožnil. Uvedl, že § 77 odst. 4 energetického zákona stanoví podmínku uzavření písemné dohody s držitelem licence na rozvod tepelné energie pouze tehdy, pokud má být jiný zdroj tepelné energie propojen s rozvodovým zařízením. Z projektové dokumentace i z obsahu napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se jedná o změnu vytápění, při které dojde k trvalému odpojení od stávajícího způsobu vytápění, a tudíž nedojde k ovlivnění SZTE. K námitce týkající se ochranného pásma zdůraznil, že SZTE nebude novým záměrem stavebně vůbec dotčeno, a tudíž se nejedná o stavbu uvedenou v § 184a stavebního zákona. Dle žalovaného správní orgán prvního stupně stav věci zjistil dostatečně a podotkl, že žalobkyně v prvostupňovém řízení spornost hranice vlastnického práva na vnitřních rozvodech nezpochybňovala. Pokud jde o námitky absence průkazu energetické náročnosti a souhlasu s provedením stavby, pak žalovaný ani tyto námitky neshledal důvodnými, neboť dospěl k závěru, že překračují rámec oprávněnosti námitek žalobkyně podle § 114 odst. 1 stavebního zákona.
19. Dříve, než soud přistoupil k vlastnímu posouzení věci, musel se vypořádat s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala ve skutečnosti, že správní orgán prvního stupně ani žalovaný nezkoumali vlastnictví věci, na které měla stavba proběhnout.
20. Za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je nutné považovat takové rozhodnutí, které nemá žádné odůvodnění nebo z něhož nevyplývá, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jakými úvahami se při právním posouzení věci řídil a jak uvažil o pro věc zásadních skutečnostech a uplatněných námitkách účastníka řízení, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, č. j. 7 As 55/2015-29).
21. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. V tomto směru lze pro stručnost odkázat na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44,
č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, či ze dne 8. 4. 2004,

č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006,
č. j. 4 Azs 27/2004 - 74.

22. Na tomto místě je třeba dle soudu zdůraznit specifické postavení žalobkyně v daném správním řízení. Žalobkyně v něm nebyla ani stavebníkem, kterému bylo stavební povolení přímo adresováno, ani nebyla účastníkem stavebního řízení z důvodu držení licence na rozvod tepla a existence obchodního vztahu s odběratelem na dodávku a odběr tepelné energie, ale byla účastníkem řízení z důvodu vyplývajícího z § 109 písm. d) stavebního zákona jako vlastník SZTE, jehož zařízení je zavedeno do domu stavebníků. S ohledem na tuto skutečnost měla omezenou možnost uplatňovat výhrady proti povolované stavbě, neboť mohla ve smyslu § 114 odst. 1 stavebního zákona vznášet jen námitky související s přímým dotčením svých práv. K tomuto závěru lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 129/2014 - 35, z něhož se podává, že ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona „*neopravňuje osobu v postavení účastníka řízení podle § 109 odst. 1 stavebního zákona k podání jakýchkoliv námitek, ale jen takových, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících účastenství. (...) Skutečnost, že stěžovatelka provozuje SZTE dle energetického zákona ve veřejném zájmu [§ 2 odst. 2 písm. c) bod 14] a že SZTE je šetrným systémem dodávek tepelné energie v širší oblasti pro více odběratelů, nedává stěžovatelce (jako soukromé osobě a podnikateli s tepelnou energií) právo osobovat si oproti jiným subjektům ochranu veřejných zájmů a oponovat stavebnímu záměru jiných soukromých osob z pozice ochránce veřejných zájmů. (...) Podle ustanovení § 77 odst. 5 energetického zákona je nezbytné projednat změnu vytápění stavby ve stavebním řízení. To znamená, že energetický zákon ve své první podmínce - provedení stavebního řízení - nedává stěžovatelce více práv, než má ve stavebním řízení dle § 114 odst. 1 stavebního zákona ve spojení s důvodem svého účastenství. Stěžovatelka dále nemůže dosáhnout uplatnění svých námitek nad zákonný rozsah daný přímým dotčením na právech ani z hlediska druhé podmínky energetického zákona, již je souhlas orgánů ochrany životního prostředí. Ani v intencích otázek životního prostředí není stěžovatelka v pozici ochránce veřejného zájmu, neboť ten hájí příslušné orgány státní správy. Stěžovatelka není v kvalifikovaném postavení subjektu, jemuž je ochrana veřejného zájmu za určitých podmínek založena přímo zákonem, jako je tomu u občanských sdružení chránících přírodu a krajinu.*“
23. Ze správního spisu je zřejmé, že správní orgán prvního stupně i žalovaný vycházeli z projektové dokumentace, dle které stavba měla proběhnout na zařízení ve vlastnictví stavebníka. K tvrzení žalobkyně, že v námitkách ze dne 13. 10. 2021 rozporovala hranici vlastnictví, soud podotýká, že v těchto námitkách žalobkyně toliko namítala neodpovídající výkresy týkající se jiné budovy, nejasnost projektové dokumentace týkající se míst připojení a odpojení. Skutečnost, že není zřejmé, která část rozvodů se nachází v jejím vlastnictví a která ve vlastnictví stavebníků však nijak nenamítala. Námitku týkající se neřešené hranice vlastnictví uplatnila žalobkyně až v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. S touto námitkou se žalovaný vypořádal na str. 7 žalobou napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že žalobkyně tuto námitku v prvostupňovém řízení nevznesla a označil ji za účelovou. Dodal, že správní orgán prvního stupně ověřil, že se stavba nachází v budově a v prostorách, které jsou ve vlastnictví stavebníků a stavebníci opakovaně prohlásili, že předmětná část technologie je v jejich majetku. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i z rozhodnutí žalovaného je zřejmé jaký skutkový stav správní orgány považovaly za rozhodný. Dle názoru soudu nebylo obecné a ničím nepodložené tvrzení žalobkyně schopno vzbudit důvodnou pochybnost o vlastnictví rozvodů v místě napojení nového zdroje vytápění. Zdejší soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí namítanou nepřezkoumatelností netrpí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Žalobkyně v této souvislosti rovněž namítla nedostatečné zjištění skutkového stavu věci, neboť není zřejmé, jaká část rozvodů je v jejím vlastnictví. Soud má za to, že stav věci byl zjištěn dostatečně, jelikož z projektové dokumentace je zřejmé a opakovaně je v ní uvedeno, že SZTE nebude předmětnou stavbou dotčena. V souhrnné technické zprávě je konkrétně uvedeno, že *„propojení na stávající topný systém bude provedeno navařením odboček na páteřní potrubí topného systému v objektu v místě, který je nesporně v majetku vlastníka objektu za posledními uzávěry zařízení stávajícího dodavatele tepla. Zařízení pro vytápění prostřednictvím SZTE (soustavy zásobování tepelné energie) nebude stavbou vůbec dotčeno.“* V projektové dokumentaci je rovněž uvedeno, že žalobkyně bude vyzvána k uzavření armatur v jejím vlastnictví. K tvrzení žalobkyně, že z projektové dokumentace nelze dovodit, zda některé činnosti nebudou prováděny na rozvodech, které jsou v jejím vlastnictví, soud uvádí, že tato skutečnost z projektové dokumentace nijak nevyplývá a rovněž žalobkyně k tomuto svému tvrzení nedoložila žádné důkazy, například plány jejího zařízení nacházejícího se v dotčeném objektu. Soud připomíná, že z výše uvedené citace ze souhrnné technické zprávy, která je součástí projektové dokumentace vyplývá, že k připojení nového zdroje vytápění na stávající rozvody topného systému má dojít v místě, které se nachází za posledními uzávěry ve vlastnictví žalobkyně.
25. Dále se soud zabýval námitkou vnitřní rozpornosti rozhodnutí žalovaného, kterou žalobkyně spatřovala ve skutečnosti, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že z projektové dokumentace je zjevné, že dojde k trvalému odpojení od stávajícího zdroje vytápění. Dle žalobkyně se však ve spisové dokumentaci nenachází jediný důkaz o tom, že k odpojení skutečně dojde. Rovněž uvedla, že není zřejmé, zda se jedná o změnu způsobu vytápění dle § 77 odst. 5 energetického zákona nebo o instalaci jiného či náhradního zdroje dle § 77 odst. 4 téhož zákona.
26. Podle § 77 odst. 4 energetického zákona může odběratel tepelné energie zřídít a provozovat náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplonosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry, pouze po písemné dohodě s držitelem licence na rozvod tepelné energie.
27. Podle § 77 odst. 5 energetického zákona změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění může být provedena pouze na základě stavebního řízení se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí. Veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení včetně odstranění tepelné přípojky nebo předávací stanice uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje.
28. K rozdílu mezi § 77 odst. 4 a 5 energetického zákona odborná literatura uvádí: *„Odlišnost v případě odstavce 5 tkví v tom, že zde nebude možno hovořit o ovlivnění provozu rozvodného zařízení ve smyslu odstavce 4, tj. o ovlivnění provozováním jiného zdroje. Ze samotného jazykového znění odstavce 4 to sice nevyplývá, neboť by bylo možno do určité míry hovořit o ovlivnění provozu rozvodného tepelného zařízení i při samotném odpojení konkrétního odběrného místa, nicméně předně by zde nebyl ospravedlněn natolik významný zásah do soukromoprávní sféry odběratele za situace, kdy již nechce využívat služeb infrastruktury centrálního zásobování, tj. již nemusí strpět právní omezení plynoucí z užívání předmětu obecné potřeby a veřejného zájmu; dále je třeba vycházet z toho, že odstavec 5 stanoví veřejnoprávní podmínky provedení změny způsobu vytápění včetně řešení takové situace ve vztahu k dodavateli, přičemž při splnění zákonem stanovených podmínek je možno nepochybně hovořit o nároku na Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

realizaci odpojení od odběrného tepelného zařízení, kterému by neměly být činěny překážky z důvodu soukromoprávních zájmů třetích osob, které zájmy odběratele významně nepřevyšují (když s ohledem na trend snižování množství odběru tepla z rozvodných zařízení nelze hovořit v případě odpojení odběrného místa o zásadním problému majícím na dodavatele ekonomicky či technicky zničující efekt, byť na celou soustavu má pochopitelně více takových případů efekt agregovaný). Pokud tedy odstavec 5 hovoří o změně způsobu dodávky či změně způsobu vytápění, bude se jednat v zásadě o každý případ, kdy odběratel přestane odebírat tepelnou energii z rozvodného tepelného zařízení či zdroje provozovaných držitelem licence (případ nad rámec situace popsané v odstavci 4), anebo bude provozovat svůj zdroj s nimi propojený.“ (srov. Zdvihal, Z., Svěráková, J., Med, J., Osadská, J. a kol. Energetický zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, 1805 s.).

29. Je třeba konstatovat, že obdobnými případy žalobkyně se již opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud, a to např. již v rozsudku ze dne 23. 3. 2017, č. j. 10 As 299/2016 – 29. Obdobnou skutkovou i právní situaci pak Nejvyšší správní soud posuzoval v rozsudku ze dne 10. 4. 2019, č. j. 6 As 304/2018 – 37, v němž dospěl k následujícím závěrům: „je nutné rozlišovat na jedné straně změnu způsobu vytápění z pohledu energetického a stavebního zákona projednávanou ve stavebním řízení, a na druhé straně soukromoprávní smluvní vztah mezi odběratelem tepelné energie (...) a dodavatelem tepelné energie, tj. stěžovatelkou. Jak již dovodila judikatura, „fakticky obsahuje změna způsobu vytápění dvě součásti. První z nich je shora uvedené stavební řízení, kterým je příslušným správním orgánem za předpokladu splnění zákonem stanovených kritérií povolována změna stavby. Druhým aspektem je pak soukromoprávní vztah mezi odběratelem tepelné energie a jeho dodavatelem, kdy na základě smluvních ujednání mezi nimi dochází či nedochází k dodávkám tepelné energie do daného objektu“; v podrobnostech viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2011, č. j. 9 As 52/2011 – 159, jehož závěry jsou *mutatis mutandis* přenositelné též na nyní souzenou věc. (...) Otázky související se odpojením a zaslepením stávající tepelné přípojky ze SZTE či s její další nadbytečností ovšem nemohly být řešeny v daném stavebním řízení, neboť se jedná o otázky týkající se právě soukromoprávního vztahu mezi stěžovatelkou a stavebníkem. V této souvislosti je rovněž vhodné upozornit na právní úpravu obsaženou v § 77 odst. 5 věť druhé energetického zákona, dle které „veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje“. Náklady spojené s provedením stavebních změn dle ustanovení § 77 odst. 5 energetického zákona je tedy povinen hradit ten, kdo tuto změnu iniciuje. Smyslem účastenství stěžovatelky v řízení podle § 77 odst. 5 energetického zákona má být ochrana jejích věcných práv k teplovodním rozvodům a instalacím na SZTE před neoprávněným zásahem do nich. Takovým zásahem přitom není a nemůže být prosté odpojení od SZTE, jak naznačuje stěžovatelka v kasační stížnosti. Jak již bylo řečeno, jde o logický důsledek povolení změny způsobu vytápění dotčeného objektu, a nic na tom nemění ani stěžovatelkou namítaná skutečnost, že se sníží hodnota SZTE či pozbyde účelu. Opět jde o zřejmý důsledek, který přinese realizace stavebního záměru, u něhož je z povahy věci jasné, že negativně zasáhne do ekonomické sféry stěžovatelky, jelikož jí sníží odbyt tepelné energie dodávané v rámci SZTE. To ovšem neznamená, že by měly být tyto ekonomické zájmy stěžovatelky zohledněny ve stavebním řízení vedeném ve smyslu § 77 odst. 5 energetického zákona.“ Na tyto závěry pak odkázal Nejvyšší správní soud i ve svém rozsudku ze dne 28. 1. 2022, č. j. 5 As 274/2019 - 35.
30. V projektové dokumentaci, konkrétně v technické zprávě je uvedeno, že „[z]drojem tepla jsou navržena tepelná čerpadla se zásobníkovým ohřívacem teplé vody, která plně nahradí současný zdroj – dálkové centrální vytápění.“ V souhrnné technické zprávě je dále uvedeno, že „[v] rámci instalace nového zdroje tepla pro bytový dům dojde k odpojení topného systému od Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stávajícího přívodního potrubí. Hrdla budou zaslepena. ... Před zahájením montážních prací na propojování bude zástupce majitele zařízení pro zásobování z SZTE vyzván k uzavření armatur, které jsou v jeho majetku.“ Z výše uvedeného vyplývá, že se jedná o změnu způsobu vytápění ve smyslu § 77 odst. 5 energetického zákona. Konkrétně má předmětnou stavbou dojít ke zřízení nového zdroje vytápění, který má v dotčených bytových domech nahradit současné vytápění a ohřev vody realizované prostřednictvím SZTE. Dle soudu je zřejmé, že informace o tom, že dojde k odpojení od SZTE je v projektové dokumentaci uvedena a rozhodnutí žalovaného není vnitřně rozporné. K propojení SZTE a nového zdroje vytápění taktéž nedojde, neboť dle projektové dokumentace bude žalobkyně před propojením nového zdroje na rozvody v domě vyzvána k uzavření armatur, které se nacházejí v jejím majetku. Tato námitka tedy není důvodná.

31. K námitce žalobkyně, dle které je projektová dokumentace nedostatečná, neboť neřeší odstranění stávajícího zdroje vytápění, soud uvádí, že v tomto ohledu je podstatný předmět stavebního řízení. Soud konstatuje, že odpojení od SZTE nemusí být provedeno pouze faktickým odstraněním neboli demontáží stávajícího zdroje tepla, resp. rozvodného zařízení. K odpojení od SZTE a ke změně způsobu vytápění může zcela zřejmě dojít, aniž by došlo k odstranění stávajícího zdroje, přičemž realizace povolené stavby bude spočívat v instalaci nového zařízení sloužícího k vytápění a uzavření armatur a zaslepení stávajícího přívodního potrubí SZTE tak, jak tomu je v nyní projednávané věci. Další existence předávací stanice a tepelné přípojky není pro účely stavebního řízení ve věci stavby spočívající ve změně způsobu vytápění relevantní. Námitky žalobkyně, že projektová dokumentace musí řešit odstranění stávajícího zdroje, tedy předávací stanice a tepelné přípojky v jejím vlastnictví, nemohou být řešeny správními orgány v tomto stavebním řízení, neboť se jedná o otázku týkající se soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a stavebníky, jdoucí nad rámec předmětu stavebního řízení. K tvrzení žalobkyně, že projektová dokumentace řeší toliko odpojení od přívodního potrubí a nikoli odpojení od zpátečního potrubí či cirkulace, soud podotýká, že z výkresové části projektové dokumentace je patrné, že dojde k zaslepení přívodního i zpátečního potrubí stávajícího rozvodu ústředního topení. Projektová dokumentace je ve vztahu k řešení odpojení od stávajícího zdroje vytápění dostatečná, a proto soud tuto námitku neshledal důvodnou.
32. Dále se soud zabýval námitkou nestanovení podmínek k ochraně SZTE, které požadovala žalobkyně. Totožnou námitku uplatnila žalobkyně již v řízení před správními orgány. Správní orgán prvního stupně k této námitce uvedl: *„Stavební úřad není oprávněn k tomu, aby zkoumal vliv stavby na účinnost celého systému CZT, technické a provozní podmínky celého systému CZT, včetně ekonomických zájmů Energie Holding a.s., nebo dokonce stanovil podmínky, které vycházejí jen ze smluvních vztahů mezi dodavatelem a odběratelem. Podmínky odběru energie a případná demontáž nebo odpojení zařízení je otázkou smluvního vztahu mezi dodavatelem a odběratelem a nejsou otázkou stavebního řízení. Veškeré práce související s provedením stavby budou probíhat mimo stávající rozvody CZT, byť budou prováděny ve strojovně 1.PP bytového domu č.p. XC v ul. X v X, ve které se rovněž nachází zakončení stávajících rozvodů CZT.“* Žalovaný se ve svém rozhodnutí s názorem správního orgánu prvního stupně ztotožnil a dodal, že žalobkyně *„v tomto stavebním řízení vystupuje jako vedlejší účastník řízení, který by mohl být stavbou dotčen toliko z pohledu toho, že v místě, kde bude stavba prováděna, se nachází část technologického celku, který je v jeho majetku, avšak do kterého nebude stavebně zasahováno.“* Soud konstatuje, že ačkoliv správní orgán prvního stupně do svého rozhodnutí požadavky žalobkyně k ochraně SZTE výslovně nepřijal, jsou podmínky stanovené pro provedení stavby v prvostupňovém rozhodnutí k ochraně části SZTE nacházející se v místě stavby dostatečné. Mezi těmito podmínkami je především Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

výslovně uvedeno, že stavebník je povinen provádět stavbu v souladu s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně a s ověřenou projektovou dokumentací. Jak již soud výše uvedl, projektová dokumentace stanoví, že nebude zasahováno do zařízení SZTE ve vlastnictví žalobkyně a rovněž že před propojením nového zdroje se stávajícím rozvodným zařízením bude žalobkyně vyzvána, aby uzavřela armatury ve svém vlastnictví. V podmínkách pro provedení stavby je dále stanoveno, že stavebník je povinen odstranit veškeré škody, které by v souvislosti s prováděnou stavbou eventuálně vznikly. Takto stanovené podmínky poskytují dle soudu dostatečnou ochranu majetku ve vlastnictví žalobkyně a námitka tudíž není důvodná.

33. Soud rovněž připomíná, že správní orgány nebyly povinny se v řízení o stavebním záměru zabývat námitkami žalobkyně o případných technických problémech SZTE při odpojení a po odpojení tepelných zařízení žalobkyně, ani podmiňovat vydání povolení na stavbu podmínkami, které si za účelem eliminace těchto případných problémů stanovila žalobkyně. Skutečnost, že některé správní orgány, kterým je žalovaný taktéž nejbližší nadřízeným správním orgánem, ve svých rozhodnutích stanovují podmínky požadované žalobkyní, neznamená, že ze strany žalovaného došlo k porušení zásady legitimního očekávání. Správní orgány rozhodují vždy na základě konkrétních skutkových okolností. Stejně tak je tomu i ve stavebním řízení, kdy posuzují konkrétní žádosti podložené konkrétní projektovou dokumentací, a to ve vztahu k místní situaci a poměrům.
34. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti tak soud v projednávané věci uzavírá, že žádnou z uplatněných žalobních námitek o pochybení žalovaného neshledal důvodnou, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
35. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 26. dubna 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.